

Tám năm làm dâu, em chưa từng biếu ba mẹ tôi đồng nào

Em chưa bao giờ nấu cho ba mẹ tôi bữa cơm; dịp giỗ chạp trong họ, em chưa về quê một lần, tết về một lúc như khách ghé thăm.

Ngày em trai đòi cưới vợ, mọi người trong gia đình đều phản đối vì sau nhiều lần tiếp xúc thấy em dâu luôn ra vẻ tiểu thư, ăn diện dù ba mẹ hai bên đều là người lao động vất vả. Em trai nhất định cưới người vợ này nên ba mẹ tôi cũng xuôi theo. Tám năm làm dâu, em không biếu ba mẹ đồng nào.

Khi em sinh con, hai bà mẹ lên trông cháu giúp mà phải nhịn và chịu đựng em vì không vừa ý là em lớn tiếng, cần nhần. Mẹ em ngại nên nói mẹ tôi thông cảm. Lúc em sinh, người trong viện còn tưởng mẹ em là người làm thuê vì em quát mắng bà đủ điều.

Một ngày, em gọi cho ba mẹ chồng, nói chồng em bỏ nhà đi và đòi ly hôn. Ba tôi đang ốm cũng phải lên gấp để hòa giải cho vợ chồng em. Em trai tôi bảo không muốn sống chung với em nữa vì không thể chịu nổi tính em, hung dữ, quản lý quá chặt chồng. Khi giận, dù ở ngoài đường, em cũng làm mất mặt chồng. Em luôn cho rằng em trai tôi ngoại tình dù chẳng có bằng chứng gì.

Ba mẹ tôi chưa từng đối xử tệ với em. Khi vợ chồng em có chuyện, ba mẹ tôi luôn đứng về phía em. Vậy mà em không coi cha mẹ tôi ra gì, luôn khiến cha mẹ buồn phiền khi mang thêm nợ về. Ba mẹ từng trả nợ cho em một lần, giờ lại có người đến nhà đòi tiếp. Trong khi em không hề có thái độ hối lỗi hay có ý định thay đổi tính nết. Có ai phải chịu đựng con dâu như ba mẹ tôi không?

Thảo Nhi